

Romsdalshornet. Efter en Skizze af S. Carpent, tegnet af G. Emil Libert.

fine Enemærker, rejste selv til Warschau og søgte Andients hos Kyst Paskiewitsch, der modtog ham med den evindelige Bebreidelse, at han var en Complotmager. — „Nu vel, det er sandt“, sagde han, „jeg har modtaget nogle fattige Soldater, og jeg beholder dem i mit Brød. Hvad Lindt er der deri? Hvad beklager De Dem over? Saa har De jo saamange urolige Døveder mindre at passe paa.“ — „Naar Alt kommer til Alt, har De maaskee Ret,“ svarede Paskiewitsch, der var Kriger

og hvis Brede hurtigt formildedes. — Men han slap dog ikke altid for saa godt Kjøb.

Da Resultaterne af et fem og toveaarigt Arbejde, i hvilket Zamoski var Sjælen, aabenbarede sig i Skikkelse af en virkelig national Gjenoplivelse ved den nærværende Keisers Thronbestigelse, indsaae man først, at disse Resultater umuligt kunde være fuldstændigt improviserede, og man fattede nu Betydningen af den af Grek Zamoski fremfaldte Bevægelse. Maaskee

har han selv ikke haft nogen klar Forestilling derom; han handlede uden at have noget bestemt afskaffet Maa! for Tio og uden at ville spille nogen fremtrædende Rolle, men derfor var han ogsaa i den Grad gaaet op i Landet, i dets Interesser, i dets daglige Liv, at han ligesom var bleven alle Bestræbelsers Midtpunkt, Nationens gode Mand, den Personlighed, som alle Potætter med tillidsfuld Fortrolighed kalder Herr Andreas. Under den nærværende Keisers mildere Regimente blev det muligt

Troldbrænde ved Romsdalen. Efter en Skizze af S. Carpent, tegnet af G. Emil Libert.